

Bayer Zsolt: Gyalog galopp – német verzió

2024 október 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Gyalog galopp ráér a végén, kezdjük inkább Hitler f?m?vével, a Volkswagennel.

A Totalcar Magazin ezzel a hangulatos beszámolóval lepte meg olvasóit ez év szeptember 9-én, alig egy hónapja:

„Felborulhat a német gazdaság sikereinek egyik pillére, a t?ke-munka viták tárgyalásos, békés rendezése azt követ?en, hogy a Volkswagen minden hatodik németországi munkavállalója lapátra kerülhet. [...] Az eseményr?l megjelent tudósítások szerint a társalgás kezdete 20 percet csúszott, miután az emberek nem akarták abbagyni jelszavaik skandalását.

F? üzenetük azt volt, hogy

»Mi vagyunk a Volkswagen, nem ti!«

A megjelent fels? vezet?k nyitott nyakú fehér ingeikben már az induláskor leizzadtak a fagyos hangulat ellenére. [...] Sokan a kormányt ostorozzák, mondván, zöldprogramjának er?ltetése miatt n?ttek a termelés energiaköltségei és az autók környezetvédelmi technológiájával kapcsolatos kiadások. A bels? bírálókat f?ként az elektromos átállással kapcsolatos lemaradás miatt marasztalja el a cég vezet?ségét, továbbá azért, mert a VW gyengén muzsikál a hibrid meghajtás terén. Az elmúlt év az utóbbi el?retörését hozta egyfajta átmenetként a hagyományos bels? égés? motoroktól a villanyautók felé.”

Hát így. És ez a Volkswagen, nem gy?zöm hangsúlyozni. S mindez hogyan is lehetséges, miképpen alakult ki ez a helyzet? Nézzük sorjában – lássuk a német agyhalál és leépülés néhány stációját!

„A német gazdasági hangulatot kifejez? ZEW-index 19,2 pontra esett vissza a júliusi 41,8 pontról. A Reuters által megkérdezett elemz?k ennél jóval enyhébb csökkenést vártak, 32 pont körüli értéket prognosztizáltak. Németország gazdasági kilátásai összeomlanak – tette hozzá Achim Wambach, a ZEW elnöke. Wambach kiemelte, hogy a kétértelm? monetáris politika (azaz a jegybankok kamatpolitikájának bizonytalansága), az amerikai gazdaság kiábrándító üzleti adatai és a közel-keleti konfliktus eszkalálódása mind hozzájárulnak a negatív hangulathoz. Nemcsak a jöv?beli kilátások romlottak drasztikusan, hanem Németország jelenlegi gazdasági helyzetének megítélése is tovább süllyedt. Az el?z? havi mínusz 68,9 pontról mínusz 77,3 pontra esett vissza az index.”

Ezt a Portfólió írta szintén most szeptemberben. S ezt is ?k írták, néhány nappal kés?bb:

„Az elemz?k szerint Németországban idén alig lesz gazdasági növekedés, a második negyedévben tapasztalt váratlan zsugorodás után még 2025-re sem várnak er?sebb teljesítményt az EU leger?sebb államától.”

Csodálatos... Ha részletezni akarjuk, hát tessék:

„Olaf Scholz kancellár még a választási kampánya alatt évente 400 ezer új lakást ígért az országban – két évvel kés?bb azonban a német épít?ipar az összeomlás felé tart, ami nemcsak az ambiciózus célt teszi elérhetetlenné, de már azzal fenyeget, hogy az ország gazdaságát is lerombolja – írta a CNBC.

Ezt több új jelentés is meger?sítette: a Hamburg Commercial Bank (HCB) legfrissebb németországi épít?ipari PMI-felmérése például három és fél éve a legalacsonyabb szintre, 38,3-ra esett. A szövetségi statisztikai hivatal, a Destatis szerint pedig január és augusztus között 28,3 százalékkal kevesebb építési engedélyt adtak ki, mint 2022-ben ugyanebben az id?szakban. [...] S mivel az épít?ipar a német GDP mintegy hét százalékát teszi ki, egy ilyen szint? visszaesés a most is sántikáló gazdaságot pattanásig feszítheti. [...] A múlt héten a szövetségi kormány új intézkedéseket jelentett be, amelyek célja az építések tervezési és engedélyezési folyamatainak felgyorsítása és a bürokrácia csökkentése. A szakért?k azonban nincsenek teljesen meggy?z?dve arról, hogy az intézkedések enyhíteni fogják a Németországban kialakult lakásépítési válságot.”

Azért mi szeretjük ám a németeket, mindig is szerettük. Annak ellenére, hogy... S itt most következhetne egy hosszú történelmi visszatekintés, de nem fog. Inkább szemléljük a Szabad Európa írását:

„Az évszázad nagy részében Németország egyik gazdasági sikert a másik után aratta, uralta az olyan csúcstermékek, mint a luxusautók és ipari gépek globális piacát. Olyan sokat adott el bel?lük a világ többi részének, hogy a gazdaság fele exportból m?ködött. De most bajban van.

Temérdek elérhet? állás volt, dagadt az államkassza, miközben más európai országok adósságba fulladtak. Könyveket írtak arról, hogy a többiek mit tanulhatnak Németországtól.

Többé már nem. Most Németország a világ legrosszabbul teljesít? nagy fejlett gazdasága, és mind a Nemzetközi Valutaalap, mind az Európai Unió arra számít, hogy idén zsugorodni fog.

Mindez azután következett be, hogy Oroszország megtámadta Ukrajnát, és Németország elvesztette az olcsó orosz földgázt, ami példátlan sokot jelentett sokáig Európa termelési erőközpontjának számító, energiaigényes ipara számára. [...] Németországot a dezindustrializáció veszélye fenyegeti, mivel a magas energiaköltségek és a kormány egyéb, krónikus problémákkal szembeni tétlensége azt vetíti előre, hogy gyárak és jól fizető munkahelyek költözhetnek máshová – mondta Christian Kullmann, az Evonik Industries AG nagy német vegyipari vállalat vezérigazgatója.”

Pompás! De figyelj, most jön a legjobb!

„A gyárak energiaellátásához szükséges olcsó orosz földgáz elvesztése »fájdalmas sebet ütött a német gazdaság üzleti modelljén – mondta Kullmann az Associated Pressnek. – Olyan helyzetben vagyunk, amikor erősen befolyásolnak – károsítanak – bennünket a külső tényezők.«

Miután Oroszország leállította az Európai Uniónak szánt gáz nagy részét, ezzel energiaválságot idézett elő a 27 országból álló blokkban – amely az üzemanyag negyven százalékát Moszkvától szerezte be –, a német kormány arra kérte az Evonikot, hogy néhány hónappal tovább működtesse 1960-as építésű, széntüzelésű erőművet. A vállalat két gázüzelésű generátorra állítja át az erőművet – amelynek negyvenemeletes kéménye a magányos és egyéb termékek gyártását táplálja –, amelyek később hidrogénnel is működhetnek, miközben 2030-ra szén-dioxid-semlegessé kíván válni. Az egyik vitatott megoldás: a kormány által finanszírozott ársapka az ipari áramra, hogy a gazdaság átvészelje a megújuló energiára való átállást.

Robert Habeck alkancellár (Zöldek) javaslata a szociáldemokrata Olaf Scholz kancellár és az üzletbarát koalíciós partner, a Szabad Demokraták ellenállásába ütközött. A környezetvédők szerint ez csak meghosszabbítaná a függést a fosszilis tüzelőanyagoktól.

Kullmann támogatja: »Elsősorban hibás politikai döntések alakították ki és befolyásolták a magas energiaköltségeket. Nem lehet, hogy most a német ipar, a német munkavállalók állják a számlát.«

Ó, dehogynem lehet! Amúgy érdemes elolvasni az egész cikket, olvasás közben látod magad előtt, ahogy hülye németek, német hülyék intézik országuk ügyeit. S ami még ennél is fontosabb – lassan közeledik ám a lényeg –, hogy mindeközben a németek mintha valamiféle gazdasági semlegesség politikáját kezdenék művelni:

„Az uniós és berlini tiltás sem állította meg a német vállalatokat Kínában.

2024 első felében a német közvetlen befektetések Kínában jelentősen növekedtek, annak ellenére, hogy a berlini kormányzat a diverzifikáció fontosságát hangsúlyozza. A Bundesbank adatai szerint az év első három hónapjában a német befektetések értéke 2,48 milliárd euró volt, amely a második negyedévben 4,8 milliárd euróra nőtt, így az év első felének összesített befektetései elérték a 7,3 milliárd eurót, szemben a 2023 egészére vonatkozó 6,5 milliárd euróval – írja a Financial Times.”

Ezt a Portfólió írta most, augusztus 13-án, alig két hónappal ezelőtt. De hát lehetséges ez? Bizony, lehetséges. Sőt! A Macromon.eu így ír idén szeptember 17-én, vagyis nagyjából három héttel ezelőtt:

„Kazahsztán és Németország: stratégiai partnerség a közép-ázsiai felemelkedés élén.

Miközben az ukrajnai háború gazdasági stagnálást hoz Európára, Közép-Ázsia új esélyt kapott. Az öt »sztán« – Kazahsztán, Kirgizisztán, Üzbegisztán, Tádzsikisztán és Türkmenisztán – jelentős gazdasági növekedést él meg, kihasználva a geopolitikai átrendeződéseket és a világot érő változásokat.

Olaf Scholz német kancellár és Kaszim-Zsomart Tokajev kazah elnök szeptember 16-án, hétfőn találkozott Asztabanban, hogy új szintre emeljék a két ország stratégiai kapcsolatait. Scholz hangsúlyozta a gazdasági kapcsolatok javításának fontosságát, kiemelve Kazahsztán megbízható olajellátását, ami a brandenburgi Schwedt finomító fogyasztásának több mint 20 százalékát fedezi.

A találkozó keretében megállapodtak az olajszállítások meghosszabbításáról, amelyek eddig havi 100 ezer tonna nyersolajat tettek ki.

Scholz szerint Németország számára fontos a kazah olajszállítás folytatása 2024 után is, ezzel is növelve az energiabiztonságot Európában. [...] A háború kirobbanása óta az öt »sztán« ügyesen egyensúlyoz a nagyhatalmak

között, hogy maximalizálja gazdasági és geopolitikai elnyeit. Míg a közép-ázsiai országok nem ismerik el jogosnak Oroszország Ukrajna elleni támadását, egyben tartózkodnak az ENSZ-ben történő elítélő szavazásoktól, és visszautasítják a nyugati nyomást, hogy megszüntessék a szankciókat megkerülő kereskedelmet.

Kazahsztán, amely több mint 7600 kilométer hosszú határon osztozik Oroszországgal, különösen óvatosan lavíroz a saját érdekei és a Nyugat elvárásai között.”

Hát nem éppen úgy, mint mi, magyarok? Ám a németek ebben nem látnak semmi kivétivel, hiszen:

„A két ország közötti partnerség nem csak az energiaszektorra korlátozódik. Scholz és Tokajev számos együttműködési nyilatkozatot írt alá, többek között a Német Szövetségi Bank és a Kazah Központi Bank közötti együttműködésre, egy német iskola megalapítására, valamint egy Német–Kazah Tudományos és Technológiai Intézet létrehozására az Osztkasztan Technikai Egyetemen. Scholz kancellár látogatása során a »Z5 plus 1« formátum keretében találkozik az összes közép-ázsiai volt szovjet köztársaság állam- és kormányfőivel is, köztük Üzbegisztán, Tádzsikisztán, Türkmenisztán és Kirgizisztán vezetőivel.

Közép-Ázsia gazdasága virágzik, különösen amióta az Oroszország elleni szankciók következtében az orosz kereskedelem egy része áterrelődött ezekre az országokra. Ennek eredményeként a régió kereskedelmi volumene megnőtt, ami befektetési és ipari fellendülést eredményezett. Kazahsztán különösen profitál a kereskedelem átirányításából, mivel az exportjai jelentősen növekedtek.

Az európai uniós export a »sztán« országokba 2023-ban 50 százalékkal, 46 milliárd euróra nőtt a 2021-es szinthez képest. Ez megegyezik az Oroszországba irányuló európai export 2021 és 2023 közötti csökkenésének háromnegyedével.

Az EU-ból Kazahsztánba irányuló gépkivitel 2021-ről 2022-re megduplázódott, majd 2023-ban további 23 százalékkal nőtt, és elérte a 6,4 milliárd eurót. A mindössze 50 vállalatból álló kazah technológiai ipar Oroszországba irányuló exportja a 2021-es 40 millió dollárról 2023-ra 298 millióra emelkedett. Az Európából származó elektronikai import ugyanebben az időszakban szintén 250 millió euróról 709 millióra nőtt – írja a The Economist.

Az Európából Kirgizisztánba és onnan tovább Oroszországba irányuló export az olyan áruk, mint például a csúscategóriás mosógépek esetén robbanásszerűen megnőtt, amelyek egy részét az oroszok kifinomult működési mikrocipekért bontották szét, amelyek aztán az orosz rakétákba kerültek. Hasonlóképpen, Örményország esetében a kereskedelem megháromszorozódott, Üzbegisztánban 52 százalékkal ugrott meg éves szinten, Kazahsztánban pedig 30 százalékkal.

Közép-Ázsia nyertesei a globális konfliktusoknak.

Az ukrajnai háború gazdasági pusztítása közepette Közép-Ázsia országai felvirágoztak. Az orosz piac korlátozása és az európai cégek önkéntes szankciói miatt az orosz kereskedelem új utakat keresett, és ezek a »sztán« országokon keresztül vezettek.”

Na most mondd, hogy micsoda dolgok történnek itt, miközben a német egység napján rendezett ünnepi fogadáson a Budapestre akkreditált német nagykövet ezeket mondta:

„Jelenleg aggodalommal látjuk, hogy a magyar kormány ezt a tétet, amely az Önöké is, egy teljesen bizonytalan célú és bizonytalan kimenetelű politikai fogadás tétjeként kockára teszi. [...] Magyarország jelenleg is fontos partner és szövetséges számunkra, és az is marad. Kifejezetten szeretnénk, hogy megőrizzük a barátságunkat, és nagyon vágyunk arra, hogy bízhassunk egymásban. Magyarország olyan úton jár, amely eltávolítja a barátaitól.”

És nagyon figyelj, most jön a java:

„Magyarország valódi barátai Európában vannak, és ezen a konnektivitásról és a semlegességről szóló beszédek sem változtatnak semmit”.

Megértettük. Arról van tehát szó, hogy miközben például Németország és az EU az elmúlt évben 50 százalékkal növelte a »sztán« országokba irányuló exportját (amely export végső célországa természetesen Oroszország), aközben mi, magyarok ne ugráljunk és hagyjuk ezt a konnektivitást meg gazdasági semlegességet, kössük csak

magunkat a Titanic módjára süllyed? német gazdasághoz. Mert akkor majd barátok maradunk és „visszaszerezzük a bizalmat”.

S nyilván az sem ártana, ha tanulnánk egy kis német demokráciát is. Megtanulhatnánk például Annalena Baerbock ars poeticáját, miszerint „soha nem érdekelt, mit akarnak a választóim”. Vagy az alkancellár, Robert Habeck ars poeticáját, miszerint „mindig hányingerem volt, ha a hazaszeretet szót hallottam, soha nem tudtam mit kezdeni azzal, hogy Németország, és ma sem tudok”. Ilyenné kellene válnunk, hogy Julia Gross nagykövet asszony szeressen bennünket és bízjon bennünk. S

azt is megtanulhatnánk, hogy a gy?ztesek nem kerülhetnek hatalomra, akárhogy is nyerik meg a választásokat, mert „kordont kell vonni körük”, csak azt nem tudjuk még pontosan, ha például az AfD az egész országban gy?zni fog, ráadásul abszolút többséggel, akkor hogyan lesz kordon vonva, de majd meglátjuk, és az is a demokrácia nagy ünnepe lesz.

Mindezek után pedig mélységesen egyetértve Kohán Mátyással, aki szerint „a tisztességes magyar–német viszony nem perverz germanofilek fakultatív hóbortja, hanem sarokköve a magyar jöv?nek; enélkül sem gazdasági semlegesség nem lesz, sem semmi más. Nem nyugodhatunk tehát bele abba, hogy a magyar habiszti és a német kockafej?ség közösen ilyen mélyre navigálták a mocsárban ezt a létfontosságú viszonyt. Megértésre és együttm?ködésre vagyunk kárhoztatva, ha a »will dich lieben und verdammen« jegyében, akkor úgy – jó lenne, ha ezt mindenki felfogná. Budapest hívja Berlint, Berlin meg jelentkezzék! Wahnsinn, Blödsinn, Schwachsinn, ami itt folyik, s valakinek sürg?sen meg kell nyomnia a nagy piros reset gombot” – szóval ezzel egyetértve és ezt szem el?tt tartva mégiscsak üzenjük Julia Grossnak, hogy...

És most jön a Gyalog galopp német verziója, vagyis hát az ikonikus film egyik ikonikus jelenete, angol és francia relációból átültetve német–magyar relációra:

„Hülye németek! Német hülyék! Nincs félelmünk t?led, német piszok disznó! Hörcsög volt az anyád, az apád meg fókabajsú ganajtúró! Menjetek már innen, mert istenuccse valami kellemetlent mondok!”

Hát, nagyjából ennyi. Julia Gross nézze meg a filmet. Hamarosan úgyis betiltják. S ha legközelebb össze találunk futni Kazahsztánban, szépen, illedelmesen köszönjön el?re és fizessen egy vodkát. Innen pedig s?r? bocsánatkérések közepette menjen haza és küldjön maga helyett valaki mást, akivel értelmesen beszélhetnénk végre.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

